

КЕРЕШ

Күңелне әсир иткән чын сәнгать әсәрен укып чыккач, бер мәлгә авторны күзалларга тырышасың. Нинди уй-фикерләр дулкынында, ни рәвешле язган ул әсәрләрен, кулына каләм алырга аны нәрсә этәргән? Ахыр чиктә шагыйрь яки язучы шундый әдәби камиллеккә һәм осталыкка ничек ирешкән? Ижәт эшчәнлегә гаять серле булганга, танып белүне дә үз итмәнгә, мондый сораулар еш кына җавапсыз кала. Әмма шунысы мәгълүм: осталык һәрвакытта да осталыкның үзеннән башланмый. Язучы аңа акрынлап, тора-бара ирешә. Шуңа күрә дә теге яки бу әдипнең ижатын өйрәнгәндә, аның талантын дәрәс баяләү өчен, әдәби осталык мәсьәләсенә игътибар итү аеруча зарур.

Талант, әдәби осталык... Бу төшенчәләр әдәбият белемдә бер тирәдәрәк йөри, уртақ мәгънә төсмерләренә ия. Әдәбият белгече Б. Мейлах фикеренчә, аерым алганда, талант ул — ижади мөмкинлек¹. Чыннан да, ул һәрвакыт уңышлы әсәр язудың гарантиясе була алмый. Хәтер, тирә-юньгә үткен караш, ижади сизгерлек, күзаллау, ассоциативлыкның дәрәжәсе белән аерылып торган тумыштан бирелгән психологик категория — талантның үсеше башка объектив һәм субъектив шартларга да бәйле. Мәсәлән, «ижади климат», язучының аң-белеме, дөньяга мөнәсәбәт һәм, иң мөһиме — алда әйтелгәнчә, аның әдәби осталыгы.

Теге яки бу әдипнең осталыгын аның әсәрләрендәге тел-сурәтләр чаралары кулланышын тикшерү, композиция-сюжет корылышын анализлау аша өйрәнү актив һәм нәтиҗәле ысул булып саналса да, ул бу мәсьәләне һәрьяклап чишеп бетерми. Чөнки әлегә очракта без әзер текст — әдипнең төгәлләнгән әсәрләре белән эш итәбез. Ә язучының әдәби осталыгы турыдан-туры эш барышында чагыла, шуңа күрә ул, процесс буларак, үсештә, хәрәкәттә каралырга тиеш. Әгәр дә әдәби осталык турында тәмамланган текстларга карап кына фикер йөртсәк, без бары яхшы ижәт ителгән, уңышлы килеп чыккан образ, сурәтләрне генә ачыккыйбыз, ә әсәрне язуга салынган тырышлык, тәмамланган текстка кадәрге үсеш-үзгәрешләр күренми.

Аннан соң бу юнәлештәге эзләнүләрдә, хәтта фәнни хезмәтләрдә дә ясалмалырак бер тенденция күзәтелә. Авторлар әдәбият теориясендә беркетелгән төшенчә-чараларга билгеле бер калыпта билгеләмә бирәләр дә шагыйрь яки язучы

¹ Мейлах Б. Талант писателя и процессы творчества. — Л.: Сов. писатель, 1969. — С. 8.

ижатыннан шуңа мисаллар китерәләр, текст тукумасындагы вазифасын билгелиләр. Жыеп әйткәндә, бу юлга таянып эш иткәндә, әдипнең күбрәк нәрсә ижат итүе генә игътибар үзәгенә алына, ә аның ничек язуды читтәрәк кала.

Әдәби осталыкны, әдипнең ижатын тагын да тулырак, тирәнрәк аңларга аның ижат лабораториясен өйрәнү ярдәм итә. Бу — бик катлаулы, киңкырлы күренеш. Ижат лабораториясе төшенчәсенең эчтәлегә үз эченә күптөрле элементларны сыйдыра: каләм иясенең табигый таланты, әдәби хезмәтнең шартлары, психологик үзенчәлекләре, индивидуальлегә, дөньяга карашлары, традицияләргә мөнәсәбәтә — болар гомуми һәм киңрәк мәгънәгә ия. Әдип аңында тормыш материалының әдәби эшкәртелүе, үй-ниятнең тууыннан әсәрнең тәмамланган, соңгы вариантына кадәр үсеш-үзгәрешләр, андагы уңышлар, «ижат газабы» бу мәсьәләне конкретрак чагылдыра. Язучының ижат лабораториясе дигәндә, без иң беренче чиратта әдәби эшчәнлекнең нәтижәсенә түгел, ә менә аңа ирешү барышына игътибар итәргә тиешбез.

Татар әдәбият белемендә язучыларның, шул исәптән шагыйрьләреннән, ижат лабораториясен, әсәрләренең язылу барышын монографик планда өйрәнүгә багышланган хезмәтләр бик аз. Ижат лабораториясе мәсьәләсенең бик четерекле нәрсә булуын, язучы күп вакыт үзенең ничек эшләгәннән дә белеп бетермәвен сүз осталары үзләре дә еш искәртәләр. Бүгенге әдәбият фәне югарылыгыннан күренекле каләм әһелләренең ижат лабораториясен, әдәби осталыгын өйрәнүгә ихтыяж зур булып кала бирә.

Шигърият майданына Тукай мәктәбе аша килеп, узган гасырның икенче яртысында татар әдәбиятының әйдәп баручы әдипе булып танылган Сибгат Хәким ижаты — чын мәгънәсендә әдәби осталык үрнәге. С. Хәким — индивидуаль стиле, табигый таланты, тирән лиризм белән мәгънәви-эстетик яктан бай ижади мирас тудырган һәм татар әдәбияты тарихында кабатланмас үз урынын булдырган күренекле шагыйрь. Аның лирикасы турында Ә. Фәйзи төгәл һәм кыска рәвештә: «С. Хәким шигърьләренең жанлылыгы, тормышчанлыгы аның олы эчкерсезлегә нәтижәсе булса, әсәрләренең гадилеге һәм халыкчанлыгы — тел өстендә өзлексез тырыш хезмәт жимешләре»¹, — ди.

С. Хәкимнең поэтик теле, үзенчәлекле сурәтләү чараларына бай шигъри текстлары һәрвакыт игътибарга лаек.

¹ *Фәйзи Ә.* Әдипнең эрудициясе. — Казан : Татар. кит. нәшр., 1973. — 200 б.

Шагыйрьнең stile, таланты стилистик фигураларны әсәрнең интонацион-фикри ағышы белән яраштырып, жыйнак итеп сурәтләүдә ачык чагыла.

Ижат лабораториясенә мәрәжәгать итү С. Хәкимнең әдәби осталыгын процесс рәвешендә өйрәнергә, лирикасын тулырак күзалларга ярдәм итә. Ижат манерасын тикшереп, шагыйрьнең дөньяга карашларын, мөнәсәбәтен, уй-кичерешләрен, шуларны әсәрләрендә ничек чагылдыруын күрергә, гомумән, чынбарлыкны сәнгатьчә сурәтләүнең катлаулы процесс булуын аңларга, әсәрләренең эстетик кыйммәтен ачарга мөмкин. Шәхси архив материалларына таянып, уй-ниятләренең барлыкка килүен, текстларының язылу тарихын белү, кулъязма вариантлардагы үсеш-үзгәрешләргә күзәтү әсәрләренең әчтәлегенә тирәнрәк үтеп керергә, аны яхшырак кабул итәргә булыша. Шагыйрьнең ижат лабораториясен тикшерү шулай ук аның шәхси сыйфатлары турындагы мәғлүматларны күзаллауны киңәйтә. Аннан соң талантлы әдипнең әсәр ижат итү тәҗрибәсе, язучылык эшчәнлегендәге гомуми яклар белән индивидуаль үзенчәлекләренең чагылышы, мөнәсәбәте — яшь буын каләм ияләре, тәнкыйтьчеләре өчен гаять кыйммәтле ижат мәктәбе ул.

Бу өлкәнең киңкырлы һәм серле икәннен исәпкә алганда, әлегә хезмәтне дә шушы юнәлештәге эзләнүләргә башлангычы, бер тармагы итеп карарга кирәк. Биредә урын алган фикир, күзәтүләр ижат лабораториясен һәм С. Хәкимнең әдәби эшчәнлеген өйрәнүдә туплаган эзләнүләргә тулыландырып торачак.

«Яшәсен тик кулда каләм, кәгазь...»

(С. Хәкимнең шәхси архивына күзәтү)

Һәр язучының иҗат эшчәнлегендә берничә катламны аерып чыгарырга мөмкин. Барлык укучыларга да мәгълүм һәм һәркем таныша ала торган катлам — аның басылып чыккан әсәрләре. Әдәби әсәрләр исә әдипнең аңында ярала башлый. Язучының үзе генә белгән күңел кичерешләре, көтелмәгән ачышлары, ягъни башкалар хөкеменә бирелми торган эчке халәте, фикер-хис туу барышы, икенче катламны тәшкил итә. Болардан тыш, әдипнең шулай ук иҗат лабораториясе белән турыдан-туры бәйле уйлануларын, күзәтү-эзләнүләрен туплаган куен дәфтәрләре, көндәлекләре һәм, әлбәттә инде, әсәрләренә кәгазьдәге үсеш-үзгәреш өлешен чагылдырган кулъязмалары тагын аерым бер катламны барлыкка китерәләр. Соңгысы, бербөтен буларак, шәхси архивларның нигезен хасил итә. Билгеле булганча, архивлар мәдәни хәзинәләренә, үткәнгә караган документаль мәгълүматларны саклый. Шулай ук вакытта алар язучы иҗатының, тормышының төгәл фактларын гына күрсәтеп калмый, ә ул яшәгән дәвернең рухын да чагылдыра.

Иҗат итү манерасыннан, кулъязма әдәбиятка субъектив мөнәсәбәттән чыгып, язучыларның шәхси архив материаллары күләм һәм жанр ягыннан төрле булачак. Мәсәлән, бер тип язучылар иҗат эшчәнлегендә көндәлекләр алып бару, куен дәфтәрләренә фикер, тормыш картиналарын теркәп баруны мөһим дип санасалар, икенчеләре моның кирәксез нәрсә булуын белдерәләр. Шулай ук шәхси архивларның күләме объектив сәбәпләр, аерым алганда, янгын, югалу нәтижәсендә дә кимергә мөмкин. Әмма шунысы ачык: әдәбият фәне өчен шәхси архивлар — бик күп мәгълүмат бирә торган гажәеп кызыклы, мөһим чыганаҡ.

Чыннан да, күренекле татар шагыйре С. Хәкимнең иҗат итү үзенчәлекләрен, стиль алымнарын, идея-эстетик карашларын, аерым әсәрләренә туу тарихын өйрәнүдә шәхси архив материаллары нык ярдәм итә. Бу чыганақлар тулысынча «Казан» милли мәдәният үзәгенең Милли мәдәният музейе фондында саклана. Архивны бирегә 1993 елда шагыйрьнең хатыны Мөршидә Вилданова-Хәкимова тапшырган.

«С. Хәкимнең музейларга карашы үтә житди һәм җаваплы, ә музей хезмәткәрләренә карата бик жылы һәм ихлас иде. Ул күп мәртәбәләр әдәби кичәләрдә чыгышлар ясады, шигырьләрен укыды, музейның гыйльми совет әгъзасы буларак, һәрвакытта да үзенең төпле фикерен әйтә килде», — дип искә ала музей хезмәткәре И. Минһаҗева.

Архивның күләме чагыштырмача бик зур — 4 492 саклау берәмлегеннән гыйбарәт. Аларны, гомуми характеристика биреп, түбәндәгечә төркемләргә мөмкин:

№	Материал- чыганаclarның эчтәлегә	Материал- чыганаclar кайсы елларга кары	Саклау берәмлекләре
1	Блокнотлар	1949–1986	13407/1–153
2	Шигырьләр	1938–1985	13407/154–180
3	Поэмалар	1948–1983	13407/181–193
4	Тәржемәләр	1940–1985	13407/194–238
5	Публицистика	1948–1980	13407/239–271
6	Документлар, истәлек- ләр	1939–1983	13407/272–346
7	Фоторәсемнәр	1944–1986	13407/347–481
8	Хатлар (үз кулы белән язылган)	1943–1985	13407/482–518
9	Язучылардан килгән хатлар	1940–1986, 1987	13407/519–1058
10	Тәржемәчеләрдән кил- гән хатлар	1950–1986	13407/1059–1465
11	Башка республика язучыларыннан килгән хатлар	1950–1984	13407/1466–1554
12	Башкортстан язучыла- рыннан килгән хатлар	1940–1985	13407/1555–1631